

UZNESENIE PREDSEDU SÚDU PRVÉHO STUPŇA

23. mája 2005 *

Vo veci T-85/05 R,

Dimos Ano Liosion (Grécko),

Theodora Goula, Argyris Argyropoulos, Ioannis Manis, Eleni Dalipi, Vasilis Papagrigoriou a Giorgos Fragkalexis, s bydliskom v Ano Liosia (Grécko),

v zastúpení: G. Kalavros, advokát,

žalobcovia,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: D. Triantafyllou a L. Flynn, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: gréčtina.

ktorej predmetom je návrh na nariadenie odkladu výkonu rozhodnutia Komisie E (2004) 5522 z 21. decembra 2004 o pridelení finančnej pomoci z kohézneho fondu na výstavbu fázy I druhého areálu sanitnej skládky odpadov (XYTA) v západnej Atike v areáli Skalistiri, obec Fyli, Atika (Grécko),

PRESEDA SÚDU PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

vydal toto

Uznesenie

Skutkové okolnosti

- 1 Hospodárenie s odpadmi v Atike (Grécko) sa riadi regionálnym plánom odpadového hospodárstva, ktorý upravuje grécky zákon č. 3164/2003 (FEK A' 176 z 2. júla 2003) (ďalej len „regionálny plán“). Regionálny plán bol vytvorený na základe smernice Rady 75/442/EHS z 15. júla 1975 o odpadoch (Ú. v. ES L 194, s. 39; Mim. vyd. 15/001, s. 23), zmenenej a doplnenej smernicou Rady 91/156/EHS z 18. marca 1991 (Ú. v. ES L 78, s. 32; Mim. vyd. 15/002, s. 3).
- 2 Areál sanitnej skládky odpadov Ano Liosia (ďalej len „skládky Ano Liosia“) je v prevádzke od roku 1950. Jeho súčasná prevádzka bola povolená aktom gréckej vlády z 21. marca 1997 o schválení environmentálnych podmienok.

- 3 Zhodnotenie prevádzky tohto areálu bolo uskutočnené poradenskou spoločnosťou Ernst & Young. Zo štúdie vypracovanej touto poradenskou spoločnosťou, datovanej z 26. apríla 2004 a nazvanej „Expertíza projektov hospodárenia s pevnými odpadmi v areáli Ano Liosia, konečná správa“ (ďalej len „štúdia Ernst & Young“), vyplýva, že skládka Ano Liosia prijíma od roku 2000 v priemere 5 200 ton odpadov denne, napriek tomu, že sa stanovilo, že od šiesteho roku svojej prevádzky bude prijímať denne len 500 ton odpadov (štúdia Ernst & Young, s. 6).

- 4 Vzhľadom na túto situáciu vytvorila grécka vláda nový regionálny plán odpadového hospodárstva. Medzi areálmi považovanými za vhodné pre vybudovanie zariadení integrovaného hospodárenia s odpadmi grécky zákon č. 3164/2003 uvádza v prípade severovýchodnej Atiky areály Grammatiko a Polidendri, v prípade juhovýchodnej Atiky areály Keratea a Kropia a v prípade západnej Atiky areál Skalistiri a areál Meletani-Mandra.

- 5 V tejto súvislosti predložila Helénska republika Komisii 27. novembra 2003 žiadosť na základe nariadenia Rady (ES) č. 1164/94 zo 16. mája 1994, ktorým sa zriaďuje kohézny fond (Ú. v. ES L 130, s. 1; Mim. vyd. 14/001, s. 9), s cieľom získania spolufinancovania projektu týkajúceho sa výstavby fázy I areálu skládky odpadov Skalistiri kohéznym fondom (ďalej len „žiadosť o spolufinancovanie“).

- 6 V nadväznosti na štúdiu o vplyve na životné prostredie [štúdia ESDKNA (Všeobecné združenie miest a obcí oblasti Atika) o vplyve druhého areálu sanitného hlbinného skládkovania odpadov zo západnej Atiky na životné prostredie, ďalej len „štúdia ESDKNA“], ktorá potvrdila, že areál Skalistiri spĺňa podmienky na to, aby sa stal areálom skládky odpadov, grécka vláda medziministerským nariadením

z 3. decembra 2003 schválila environmentálne podmienky projektu výstavby, prevádzky a obnovy druhého areálu sanitného skládkovania odpadov z Atiky v areáli Skalistiri (ďalej len „rozhodnutie o schválení“), ktorý by nahradil skládku Ano Liosia (ďalej len „skládku Skalistiri“).

- 7 Helénska republika doplnila žiadosť o spolufinancovanie doplňujúcimi informáciami 6. októbra a 4. a 15. novembra 2004.

- 8 Dňa 21. decembra 2004 na základe nariadenia č. 1164/94 a najmä článku 10 ods. 6 tohto nariadenia prijala Komisia rozhodnutie E (2004) 5522 o pridelení finančnej pomoci z kohézneho fondu na účely výstavby fázy I druhého areálu sanitného skládkovania odpadov (XYTA) zo západnej Atiky v areáli Skalistiri (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

- 9 Sporné rozhodnutie stanovuje, že kohézny fond bude spolufinancovať projekt čiastkou 40 008 750 eur, čo predstavuje 75 % celkovej predpokladanej čiastky.

Konanie

- 10 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 16. februára 2005 podali na jednej strane mesto Ano Liosia a na strane druhej viacero fyzických osôb s bydliskom v Ano Liosia, (ďalej spolu len „žalobcovia“) žalobu na základe článku 230 ES smerujúcu k zrušeniu sporného rozhodnutia.

- 11 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 24. februára 2005 podľa článku 104 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa a článku 242 ES podali žalobcovia tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia s cieľom získať odklad výkonu sporného rozhodnutia, až kým Súd prvého stupňa nerozhodne o žalobe vo veci samej.

- 12 Dňa 11. marca 2005 Komisia predložila písomné pripomienky k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorých navrhla zamietnuť tento návrh ako neprípustný alebo subsidiárne ako nedôvodný.

- 13 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 31. marca 2005 podala Komisia na základe článku 114 ods. 1 rokovacieho poriadku námietku neprípustnosti proti žalobe vo veci samej, v ktorej navrhuje, aby Súd prvého stupňa zamietol žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia ako zjavne neprípustnú a zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

Právny stav

- 14 Na základe ustanovení článkov 242 ES a 243 ES v spojení s článkom 225 ods. 1 ES môže Súd prvého stupňa, ak sa domnieva, že si to okolnosti vyžadujú, nariadiť odklad výkonu napadnutého aktu alebo nariadiť nevyhnutné predbežné opatrenia.

- 15 Článok 104 ods. 2 rokovacieho poriadku stanovuje, že návrhy na nariadenie predbežných opatrení musia uvádzať predmet konania, okolnosti preukazujúce naliehavosť, ako aj skutkové a právne dôvody, ktoré na prvý pohľad (*fumus boni*

iuris) odôvodňujú nariadenie navrhovaných predbežných opatrení. Tieto podmienky musia byť splnené súčasne, pričom návrhy na nariadenie predbežných opatrení sa v prípade, že aspoň jedna z týchto podmienok nie je splnená, musia zamietnuť [uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 14. októbra 1996, SCK a FNK/Komisia, C-268/96 P(R), Zb. s. I-4971, bod 30].

- 16 Vzhľadom na spisové písomnosti sa sudca rozhodujúci o predbežnom opatrení domnieva, že disponuje všetkými potrebnými informáciami k tomu, aby o tomto návrhu na nariadenie predbežných opatrení rozhodol bez toho, aby bolo potrebné predtým vypočuť ústne vysvetlenia účastníkov konania.

Tvrdenia účastníkov konania

O prípustnosti

- 17 Žalobcovia na jednej strane tvrdia, že ich návrh na odklad výkonu spĺňa všetky podmienky uvedené v článku 104 ods. 2 rokovacieho poriadku a na druhej strane, že žaloba vo veci samej je prípustná. V súvislosti s týmto bodom žalobcovia tvrdia, že sú priamo a osobne dotknutí sporným rozhodnutím napriek tomu, že toto rozhodnutie bolo určené Helénskej republike.
- 18 Na podporu tohto tvrdenia žalobcovia uvádzajú, že mesto Ano Liosia patrí do „uzavretého kruhu“ „obetí“ projektu výstavby skládky Skalistiri a utrpelo jedinečnú a výlučnú ujmu. Prevádzka skládky Ano Liosia, ktorá začala v roku 1950, už spôsobila obrovské škody, najmä zhoršenie životného prostredia a hospodárskej

a sociálnej situácie. Osobitne z dôvodu prevádzky skládky Ano Liosia došlo k dramatickému zníženiu hodnoty pozemkov na území mesta. Skládky Ano Liosia a Skalistiri zamedzujú zhodnoteniu viac ako 15 000 árov, ktoré by mohli byť použité v rámci rôznych činností rozvoja. Tieto pozemky, ktoré sa podľa žalobcov stali alebo stanú nepoužiteľnými z dôvodu výstavby skládky Skalistiri, zahŕňajú najmä pozemky určené na vytvorenie mestského parku, zelených priestranstiev a športových zariadení.

- 19 Fyzické osoby sú taktiež priamo a osobne dotknuté sporným rozhodnutím. Títo žalobcovia majú bydlisko v sociálnych bytoch nachádzajúcich sa vo vzdialenosti jedného kilometra od areálu výstavby skládky Skalistiri. Žalobcovia tvrdia, že ich spôsob života, ktorý je v súčasnosti znesiteľný a umožňuje im užívať prirodzené životné prostredie, by sa predmetným projektom úplne zmenil.
- 20 Komisia tvrdí, že tento návrh je potrebné vyhlásiť za neprípustný, pretože na jednej strane nespĺňa podmienky požadované článkom 104 ods. 2 rokovacieho poriadku v zmysle výkladu poskytnutého judikatúrou a na druhej strane žaloba o neplatnosť sporného rozhodnutia, ktorej sa dotknutý návrh týka, je taktiež zjavne neprípustná. V súvislosti s touto druhou časťou vychádza Komisia z rozsudku Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Greenpeace Council a i./Komisia (C-321/95, Zb. s. I-1651, ďalej len „rozsudok Greenpeace“) a zdôrazňuje, že žalobcovia nie sú sporným rozhodnutím ani osobne, ani priamo dotknutí v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES. Osobitne v súvislosti s prístupnosťou žaloby v rozsahu, v akom je podaná mestom Ano Liosia, Komisia tvrdí, že aj za predpokladu, že by toto mesto mohlo byť považované za osobne dotknuté sporným rozhodnutím, nebolo by ním dotknuté priamo. Sporné rozhodnutie, ktorým sa schvaľuje financovanie projektu, ktorý už bol prijatý na vnútroštátnej úrovni, je podľa Komisie výlučne finančnej povahy a mesto, ako aj ostatných žalobcov ovplyvňuje len nepriamo a samo osebe nemení ich právne postavenie.

O *fumus boni iuris*

- 21 Žalobcovia tvrdia, že sporné rozhodnutie je v rozpore s cieľmi udržovania, ochrany a zlepšenia kvality životného prostredia, ochrany zdravia ľudí, ako aj s rozvážnym a racionálnym využívaním prírodných zdrojov, v dôsledku čoho porušuje primárne právo Spoločenstva (články 2 ES, 4 ES a 174 ES), viaceré ustanovenia sekundárneho práva Spoločenstva, najmä tie, ktoré stanovujú Helénskej republike povinnosti v oblasti zamedzovania, znižovania vytvárania a škodlivosti odpadov, spracovávaní a zhodnocovania odpadov takým spôsobom, aby sa neohrozilo zdravie človeka a životné prostredie (povinnosti vyplývajúce z článkov 3, 4 a 6 smernice 75/442 a z článkov 3 a 4 smernice 91/156) a tie, ktoré mu ukladajú povinnosť prijať preventívne opatrenia proti znečisťovaniu [článok 3 smernice Rady 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (Ú. v. ES L 257, s. 26; Mim. vyd. 15/003, s. 80)] a vyhotoviť štúdiu o vplyve na životné prostredie [článok 1 smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 175, s. 40; Mim. vyd. 15/001, s. 248) zmenenej a doplnenej smernicou Rady 97/11/ES z 3. marca 1997 (Ú. v. ES L 73, s. 5; Mim. vyd. 15/003, s. 151)] a porušuje tiež legislatívne ustanovenia gréckeho vnútroštátneho práva.
- 22 Na podporu týchto tvrdení žalobcovia zdôrazňujú, že vytvorenie skládky Skalistirí bude v praxi predstavovať rozšírenie skládky Ano Liosia, ktorá s ňou susedí, pričom majú spoločný vchod, rovnaké nehnuteľné zariadenia a rovnaké biologické spracovanie vsakovania. Areál Ano Liosia, ktorý podľa žalobcov z dôvodu existujúcej skládky prijíma v súčasnosti v miestnom recyklačnom závode denne 1 300 ton odpadov a 300 ton nespracovaného kalu pochádzajúceho z biologickej stanice v Psyttaleia, v závode na tepelné spracovanie, ktorý sa tam nachádza, dôležité množstvo nemocničného odpadu, ktoré predstavuje celkovo 6 500 ton odpadov denne pre celú skládku, bude musieť v budúcnosti pokračovať v prijímaní 1 072 500 ton odpadov ročne (3 000 ton denne), ako aj ďalších 1 300 ton odpadov spracovávaných mechanickým recyklačným závodom, 300 až 800 ton kalu denne a 25 ton nebezpečných a infekčných odpadov denne, aj keď regionálny plán stanovuje množstvo len 330 000 ton odpadov ročne. Žalobcovia zdôrazňujú, že areál

Skalistiri bol § 21 gréckeho zákona č. 2742 (FEK A' 207 zo 7. októbra 1999) označený za oblasť absolútnej ochrany a obnovy prirodzeného prírodného prostredia. Žalobcovia poukazujú na skutočnosť, že areál je sčasti zalesnený, pričom časť, ktorá nie je pokrytá stromami, sa musí taktiež zalesniť, že zahŕňa súkromné pozemky, proti ktorých použitiu sa bude namietat', a teda nie je zaručené, že je najvhodnejším areálom pre skládku, a to na základe štúdie uskutočnenej ESDKNA, v ktorej sa dospelo k záveru, že areál Meletani — Mandra by bol vhodnejší. Prevádzka skládky Skalistiri by mala katastrofické dôsledky na životné prostredie v Ano Liosia, na zdravie žalobcov, hodnotu pozemkov v rámci mesta a na rozvoj tohto mesta (pozri bod 18 vyššie).

23 Komisia sa domnieva, že nezákonnosť, proti ktorej namietajú žalobcovia, nijak nevyplýva z návrhu na odklad výkonu a v dôsledku toho tento návrh nie je na prvý pohľad odôvodnený (*fumus boni iuris*).

24 Návrh predovšetkým nijak nevysvetľuje, čím by sporné rozhodnutie mohlo porušovať povinnosti vyplývajúce z ustanovení, ktoré uvádzajú žalobcovia. Komisia tvrdí, že sporné rozhodnutie je naopak príkladným z hľadiska environmentálnych podmienok a zaručuje rešpektovanie všetkých požiadaviek vyžadovaných pre ochranu životného prostredia a zdravia, keďže stanovuje osobitné kritériá rešpektovania environmentálnych podmienok s cieľom zlepšiť situáciu zaobchádzania s odpadmi v Grécku a podmieňuje predmetné financovanie rešpektovaním týchto povinností v stanovených lehotách.

O naliehavosti

25 Žalobcovia tvrdia, že výkon sporného rozhodnutia spôsobí vážnu a nenapraviteľnú ujmu prirodzenému životnému prostrediu a hospodárstvu mesta, a to aj v súvislosti

s hodnotou pozemkov a ich použitím, a taktiež ujmu na zdraví žalobcov. Čo sa týka prirodzeného životného prostredia, žalobcovia tvrdia, že rozhodnutie bude mať naň dopad z dôvodov uvedených vyššie (pozri bod 22). Naliehavosť vyplýva zo skutočnosti, že grécka vláda už 2. novembra 2004 podpísala dohodu týkajúcu sa projektu, že táto dohoda už vstúpila do platnosti, že konania o štúdiu a realizácii tohto projektu už prebiehajú a postupujú veľmi rýchlo a že už došlo k vynaloženiu s tým súvisiacich nákladov. Plynutie času spôsobuje náklady a umožňuje priebeh konaní, ktoré poškodzujú súkromné práva. Vytvorenie skládky Skalistiri by poškodilo hodnotu nehnuteľného majetku mesta a zabránilo mu, ako aj jeho obyvateľom, vrátane žalobcov, v použití mnohých hektárov na vytvorenie športovej a kultúrnej infraštruktúry (pozri bod 18 vyššie).

- 26 Žalobcovia tvrdia, že obnovenie pôvodného stavu by bolo osobitne ťažké, respektíve nákladné. Nebezpečenstvo je bezprostredné, v dôsledku čoho je situácia naliehavá.
- 27 Komisia sa domnieva, že k splneniu podmienky naliehavosti nedošlo.
- 28 V prvom rade odklad výkonu sporného rozhodnutia nemožno považovať za nevyhnutný na to, aby nedošlo k údajnej ujme. Po prvé je totiž skládka Ano Liosia v prevádzke od roku 1950 a spolufinancovanie projektu nahradenia tohto areálu novým areálom, ktorý *a fortiori* presahuje možnosti mesta, nemožno považovať za zhoršenie existujúcej situácie, a o to menej za vytvorenie naliehavej situácie.
- 29 Po druhé by k údajnej ujme nemohlo dôjsť v dôsledku sporného rozhodnutia, ktoré je rozhodnutím o spolufinancovaní, ale v dôsledku vnútroštátnych gréckych rozhodnutí, konkrétne v dôsledku regionálneho plánu a konečného výberu areálu Skalistiri gréckymi orgánmi. Odklad výkonu sporného rozhodnutia teda neumožňuje vyhnúť sa údajnej ujme.

- 30 Po tretie mali žalobcovia možnosť napadnúť vnútroštátne akty na vnútroštátnych súdoch. Skutočnosť, že túto možnosť podľa informácií Komisie využili, zbavuje toto konanie akejkoľvek naliehavosti.
- 31 Po štvrté nemožno údajnú ujmu považovať za bezprostrednú, keďže údajné dôsledky na hospodárstvo, zdravie a životné prostredie sú podľa Komisie neurčité, nedôvodné a nachádzajú sa v neurčenej budúcnosti. Naopak absencia naliehavosti je zjavná vzhľadom na to, že sporné rozhodnutie ukladá rešpektovať všetky podmienky vyžadované na ochranu životného prostredia a umožňuje Komisii zaručiť dohľad nad ich rešpektovaním, a to najmä prostredníctvom možnosti prerušenia financovania v prípade porušenia dotknutých povinností.
- 32 V druhom rade Komisia uvádza, že dôkaz závažnosti a nenapraviteľnosti ujmy nebol predložený.
- 33 Údajná ujma, konkrétne zhoršenie životného prostredia, hospodárstva a zhoršenie v spoločenskej oblasti, vrátane dôsledkov, ktoré má takáto udalosť na hodnotu pozemkov, je neurčitá a hypotetická.
- 34 Ujma spočívajúca v znížení hodnoty pozemkov na území mesta nie je podľa judikatúry ani závažná, ani nenapraviteľná. V každom prípade k nej už došlo z dôvodu situácie existujúcej od roku 1950. Ujma, ktorá by mala spočívať v prekážke zhodnotenia mestských pozemkov, ktoré by mohli byť použité na rekreačné a športové činnosti, je výlučne hypotetická. Okrem toho súčasná situácia už zabránila použitiu týchto pozemkov na uvedené účely.

- 35 Ujma vyplývajúca z negatívnych dôsledkov sporného rozhodnutia na životné prostredie a zdravie fyzických osôb vrátane žalobcov je neurčitá, hypotetická a nepreukázaná. Žalobcovia nevysvetľujú, čím sporné rozhodnutie prispieva k zhoršeniu súčasnej situácie, ktorá je značne problematická z dôvodu naplnenia existujúcej skládky. Komisia tvrdí, že sporné rozhodnutie práve naopak prispeje k riešeniu existujúcich problémov a umožní zabezpečiť rešpektovanie všetkých podmienok potrebných na ochranu životného prostredia.

O zvážení záujmov

- 36 Komisia v každom prípade zdôrazňuje, že ochrana záujmov všetkých obyvateľov Atiky a ochrana životného prostredia tejto oblasti, v súlade s právom Spoločenstva, najmä smernicou 75/442 a regionálnym plánom, jasne prevažujú nad záujmom jednej obce s niekoľko tisíc obyvateľov. Odklad výkonu by spôsobil dodatočné lehoty a preplnenie existujúcej skládky s katastrofickými dôsledkami. Komisia tvrdí, že súčasná situácia je natoľko problematická, že už podala žalobu smerujúcu k tomu, aby sa rozhodlo, že Helénska republika si nespĺnila svoje povinnosti v oblasti životného prostredia (prebiehajúca vec C-502/03, Komisia/Grécko, Ú. v. EÚ C 47, 2004, s. 15), a to v snahe obnoviť zákonnosť, čo je aj cieľom gréckych orgánov prostredníctvom uplatnenia ich vnútroštátneho plánu, ktorého súčasťou je aj vytvorenie nového areálu v Skalistirí, ktorý by mal byť na základe sporného rozhodnutia spolufinancovaný kohéznym fondom.

Posúdenie sudcom rozhodujúcim o predbežnom opatrení

Úvodné pripomienky k prípustnosti

- 37 Najskôr je potrebné pripomenúť, že podmienky stanovené v článku 104 ods. 2 rokovacieho poriadku podľa ustálenej judikatúry vyžadujú, aby základné právne

a skutkové okolnosti, na ktorých sa návrh zakladá, koherentne a zrozumiteľne vyplývajú zo samotného textu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (pozri uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa zo 7. mája 2002, Aden a i./Rada a Komisia, T-306/01 R, Zb. s. II-2387, bod 52, a z 10. novembra 2004, European Dynamics/Komisia, T-303/04 R, Zb. s. II-3889, body 63 a 64).

38 V tejto veci je potrebné konštatovať, že ako to správne zdôrazňuje Komisia, návrh obsahuje málo skutočností, ktoré by sudcovi rozhodujúcemu o predbežnom opatrení umožnili na prvý pohľad preskúmať, či je nariadenie navrhovaných predbežných opatrení odôvodnené. Napriek svojej stručnosti a nejasnému podaniu však návrh obsahuje skupinu dôvodov a tvrdení s cieľom preukázať, že podmienky týkajúce sa existencie *fumus boni iuris* a naliehavosti sú splnené, čo umožnilo Komisii, aby mohla účinne podať svoje pripomienky a sudcovi rozhodujúcemu o predbežnom opatrení, aby ich preskúmal. Za týchto okolností nemožno rozhodnúť o zamietnutí návrhu ako neprípustného z dôvodu, že nespĺňa podmienky vyžadované článkom 104 ods. 2 rokovacieho poriadku.

39 V súvislosti s tvrdeniami Komisie týkajúcimi sa neprípustnosti tohto návrhu z dôvodu, že žaloba vo veci samej je zjavne neprípustná, je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry nesmie byť v zásade prípustnosť žaloby na súde vo veci samej predmetom preskúmania v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia, aby sa neprejudikovalo rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ sa však namieta zjavná neprípustnosť žaloby vo veci samej, na ktorú sa vzťahuje návrh na nariadenie predbežného opatrenia, môže byť potrebné zistiť, či existujú určité skutočnosti umožňujúce na prvý pohľad dospieť k záveru, že žaloba vo veci samej je prípustná (uznesenia predsedu Súdu prvého stupňa z 15. februára 2000, Hölzl a i./Komisia, T-1/00 R, Zb. s. II-251, bod 21, a z 10. februára 2005, Enviro Tech Europe a Enviro Tech International/Komisia, T-291/04 R, Zb. s. II-475, bod 61).

- 40 Vzhľadom na skutočnosti predložené sudcovi rozhodujúcemu o predbežnom opatrení je v prejednávanej veci potrebné vyjadriť vážne pochybnosti o tom, že by žalobcovia mohli byť priamo a osobne dotknutí sporným rozhodnutím.
- 41 Po prvé, žalobcovia fyzické osoby, ktorým nie je sporné rozhodnutie určené, musia preukázať, že toto rozhodnutie sa ich týka z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre nich charakteristické, alebo skutkových okolností, ktoré ich odlišujú od všetkých ostatných osôb, a tým ich individualizujú obdobným spôsobom ako subjekt, ktorému je rozhodnutie určené (rozsudky Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223, a z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 36).
- 42 Situácia žalobcov sa však, ako to zdôrazňuje Komisia, na prvý pohľad podobá situácii žalobcov vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok Greenpeace. V tomto rozsudku Súdny dvor rozhodol, že fyzické osoby, ktorých osobitná situácia nebola pri prijímaní rozhodnutia zohľadnená, neboli osobne dotknuté rozhodnutím určeným členskému štátu, ktorého predmetom bolo poskytnutie finančnej pomoci na výstavbu dvoch elektrární z Európskeho fondu regionálneho rozvoja (rozsudok Greenpeace, bod 28).
- 43 Mesto Ano Liosia musí taktiež na základe presných skutočností preukázať, že sa ho sporné rozhodnutie týka z dôvodu jeho postavenia, ktoré ho odlišuje od akejkoľvek inej osoby, vrátane prípadu okolností vlastných prejednávanej veci, a to vo vzťahu k akejkoľvek ďalšej obci v Atike, najmä vo vzťahu k obci Fyli, na území ktorej sa má nachádzať nová skládka (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa zo 7. júla 2004, Região autónoma dos Açores/Rada, T-37/04 R, Zb. s. II-2153, body 112 a 120 a tam citovanú judikatúru).

- 44 Okrem toho, tak vo vzťahu k mestu, ako aj vo vzťahu k fyzickým osobám, ktoré sú v rámci prejednávaneho návrhu žalobcami, vzbudzuje táto vec otázky v súvislosti s prípustnosťou, najmä z hľadiska kritéria priamej dotknutosti. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že priama dotknutosť vyžaduje, aby predmetné opatrenie Spoločenstva malo priamy vplyv na právne postavenie jednotlivca a jeho adresátom povereným jeho vykonaním nenechávalo žiadnu voľnú úvahu, aby toto opatrenie bolo výlučne automatickej povahy a vyplývalo výlučne z právnej úpravy Spoločenstva bez toho, aby bolo potrebné uplatniť ďalšie sprostredkujúce predpisy (rozsudok z 5. mája 1998, Dreyfus/Komisia, C-386/96 P, Zb. s. I-2309, bod 43 a tam citovaná judikatúra, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 15. marca 2004, Institutou N. Avgerinopoulou a i./Komisia, T-139/02, Zb. s. II-875, bod 62 a tam citovaná judikatúra).
- 45 V prejednávanej veci je teda sporným rozhodnutie o spolufinancovaní projektu, ktorý bol vybraný gréckymi orgánmi prostredníctvom zákonov a vnútroštátnych správnych rozhodnutí. Ako to zdôrazňuje Komisia, zdá sa teda, že financovanie Spoločenstvom pridelené projektu vytvorenia novej skládky v Skalistiri prispieva len nepriamo k jeho realizácii. Zo spisu vyplýva, že vzhľadom na problematickú situáciu prevádzky skládky Ano Liosia boli grécke orgány pravdepodobne nútené vytvoriť novú skládku, a to nezávisle od financovania Spoločenstvom. V každom prípade vybrali grécke orgány areál už predtým, ako sa Komisia rozhodla spolufinancovať tento projekt. Nakoniec je potrebné zdôrazniť, že zo spisu na prvý pohľad nevyplýva, že by sporné rozhodnutie neponechávalo gréckym orgánom povereným realizáciou projektu žiadnu voľnú úvahu (pozri uznesenie Institutou N. Avgerinopoulou a i./Komisia, už citované, body 68 až 70).
- 46 Za týchto okolností nemožno vylúčiť, že sudcovia rozhodujúci o veci samej dospejú k záveru, že jedine rozhodnutie gréckych orgánov by mohlo prípadne poškodzovať environmentálne práva, ktorých sa žalobcovia dovolávajú, a že v dôsledku toho môže mať sporné rozhodnutie týkajúce sa spolufinancovania tohto projektu Spoločenstvom len nepriamy vplyv na tieto práva (pozri v tomto zmysle rozsudok

Greenpeace, body 30 a 31, a uznesenie Institutou N. Avgerinopoulou a i./Komisia, už citované, bod 70).

- 47 Aj keď vzhľadom na tvrdenia účastníkov konania v tomto štádiu konania možno vážne pochybovať o tom, že by žalobcovia boli priamo a osobne dotknutí sporným rozhodnutím, sudca rozhodujúci o predbežnom opatrení zastáva názor, že za okolností prejednávanej veci nie je potrebné pokračovať v skúmaní prípustnosti žaloby o neplatnosť na prvý pohľad. Žalobcovia však v každom prípade nepreukázali nutnosť nariadenia predbežných opatrení, ktoré boli navrhované z týchto dôvodov.

O nalievavosti

- 48 Naliehavosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sa podľa ustálenej judikatúry má posudzovať v súvislosti s nevyhnutnosťou predbežného opatrenia, aby sa zabránilo tomu, že účastník konania, ktorý nariadenie tohto predbežného opatrenia navrhuje, utrpí vážnu a nenapraviteľnú ujmu (uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 6. februára 1986, Deufl/Komisia, 310/85 R, Zb. s. 537, bod 15, a uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 30. júna 1999, Pfizer Animal Health/Rada, T-13/99 R, Zb. s. II-1961, bod 134).
- 49 Práve účastník konania, ktorý navrhuje odklad rozhodnutia, musí preukázať, že čakaním na výsledok konania vo veci samej by takúto ujmu utrpel (uznesenie predsedu Súdneho dvora z 8. mája 1991, Belgicko/Komisia, C-356/90 R, Zb. s. I-2423, bod 23, a uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 15. novembra 2001, Duales System Deutschland/Komisia, T-151/01 R, Zb. s. II-3295, bod 187).

- 50 Bezprostrednosť ujmy nemusí byť preukázaná s absolútnou istotou, ale stačí, najmä ak vznik ujmy závisí od súbehu viacerých faktorov, aby bola s dostatočnou pravdepodobnosťou predvídateľná. Žalobca je však povinný preukázať skutočnosti, na ktorých je založené očakávanie vážnej a nenapraviteľnej ujmy [uznesenia predsedu Súdneho dvora zo 14. decembra 1999, HFB a i./Komisia, C-335/99 P(R), Zb. s. I-8705, bod 67, a z 12. októbra 2000, Grécko/Komisia, C-278/00 R, Zb. s. I-8787, bod 15].
- 51 Z tohto dôvodu je potrebné konštatovať, ako to správne zdôrazňuje Komisia, že ujma, na ktorú sa odvolávajú žalobcovia, spočíva v zhoršení životného prostredia, z toho vyplývajúcich negatívnych dôsledkoch pre zdravie, v strate hodnoty pozemkov v mestskej oblasti a v zamedzení používania určitých pozemkov na rôzne spoločenské činnosti prostredníctvom mesta, je neurčitá, hypotetická a nepodopretá dôkazmi. Takáto neistá ujma nemôže odôvodniť nariadenie navrhovaného odkladu (pozri uznesenia predsedu Súdneho dvora z 15. mája 1987, Belgicko/Komisia, 142/87 R, Zb. s. 2589, bod 25, a zo 16. júla 1993, Francúzsko/Komisia, C-296/93 R, Zb. s. I-4181, bod 26; uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 10. novembra 2004, Wam/Komisia, T-316/04 R, Zb. s. II-3917, bod 31).
- 52 Návrh predovšetkým neobsahuje žiaden dôkaz možných dôsledkov výkonu sporného rozhodnutia na zdravie žalobcov a vo všeobecnosti na zdravie obyvateľov Ano Liosia. Taktiež stačí konštatovať, že tvrdenia týkajúce sa zhoršenia životného prostredia sú neurčité a nie sú podopreté žiadnym dôkazom. Žalobcovia sa obmedzili na všeobecnú sťažnosť, ako to vyplýva z tvrdení dávajúcich dôraz na skutočnosť, že areál Skalistiri je územím s najvyšším stupňom ochrany alebo zalesneným územím, prípadne na tvrdenia, podľa ktorých bude musieť areál Ano Liosia prijať vyššie množstvo odpadov ako množstvo stanovené regionálnym plánom, pričom ide o tvrdenia, ktoré nie sú podopreté dôkazmi ani presnejšími vysvetleniami. Žalobcovia sa teda obmedzujú na sťažnosť, že v blízkosti Ano Liosia má dôjsť k vytvoreniu skládky, pričom však nevysvetľujú dôvody, pre ktoré by konkrétne dôsledky, ktoré by z toho mali vyplývať, mali byť negatívne pre životné prostredie a o to viac mali predstavovať vážnu a nenapraviteľnú ujmu. Keďže sporné

rozhodnutie odkazuje na skutočnosť, že v súvislosti s vytvorením novej skládky došlo k schváleniu prísnych environmentálnych podmienok (pozri najmä bod 12 prílohy I sporného rozhodnutia a rozhodnutia o schválení) a taktiež vzhľadom na skutočnosť, že v štúdií ESDKNA sa dospelo k záveru, že areál Skalistiri je na tieto účely vhodný (štúdiá ESDKNA, s. 16 až 18 a s. 23), prináležalo žalobcom, aby predložili také skutočnosti, ktoré by mohli vyvrátiť túto analýzu a vysvetliť, v čom by im uvedené rozhodnutie mohlo spôsobiť údajnú ujmu, čo nijak neurobili.

- 53 Práve naopak, keďže žalobcovia priznávajú, že skládka Ano Liosia je v prevádzke už viacero desaťročí, a to za problematických podmienok, pričom už prispela k problému mesta a jeho obyvateľov, návrh nevysvetľuje, v čom by došlo k zhoršeniu existujúcej situácie, ani to, ako by situácia, ktorá existuje už viacero rokov, mohla predstavovať naliehavú situáciu, odôvodňujúcu okamžitý odklad výkonu sporného rozhodnutia.
- 54 V súvislosti s tým, že mesto nemôže použiť určité pozemky na rekreačné, spoločenské, kultúrne a športové účely, sú tvrdenia žalobcov hypotetické. Ako to zdôrazňujú samotní žalobcovia, ide o návrhy budúceho rozvoja. Okrem toho, návrh konkrétne nerieši tieto návrhy budúceho rozvoja, ani nevysvetľuje, v čom je z toho vyplývajúca ujma vážna a nenapraviteľná. Takéto okolnosti nepredstavujú existujúce nebezpečenstvo ujmy, ale nebezpečenstvo budúce, neisté a nepredvídateľné (uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 13. mája 1993, CMBT/Komisia, T-24/93 R, Zb. s. II-543, bod 34 a tam citovaná judikatúra).
- 55 V súvislosti so znížením ceny pozemkov, okrem toho, že ujmu spočívajúcu vo finančnej strate v zásade nemožno považovať za vážnu a nenapraviteľnú ujmu (uznesenie Enviro Tech Europe a Enviro Tech International/Komisia, už citované, bod 74 a tam citovaná judikatúra), žalobcovia nevysvetľujú, akým spôsobom sporné rozhodnutie prispieva k takejto ujme. Práve naopak, žalobcovia uznávajú, že súčasná situácia už prispela k zníženiu ceny pozemkov v rámci mesta, a to od roku 1950.

- 56 Nakoniec je potrebné konštatovať, že v súvislosti s nenapraviteľnosťou údajnej ujmy sa žalobcovia obmedzujú na všeobecné tvrdenie, podľa ktorého by obnovenie predchádzajúceho stavu bolo osobitne ťažké, respektíve nákladné, a to bez toho, aby akokoľvek takéto tvrdenie odôvodnili.
- 57 Z toho vyplýva, že žalobcovia nepredložili také dôkazy, ktoré by sudcovi rozhodujúcemu o predbežnom opatrení umožnili dospieť k záveru, že údajná ujma by bola vážna a nenapraviteľná a domnievať sa, že údajná ujma by bola taktiež určitá a bezprostredná v zmysle judikatúry.
- 58 Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že žalobcovia nijak nepreukázali, že odklad výkonu sporného rozhodnutia je potrebný na to, aby sa predišlo údajnej ujme.
- 59 Skutočnosť, že grécka vláda už 2. novembra 2004 podpísala dohodu týkajúcu sa uvedeného projektu, že táto dohoda už vstúpila do platnosti, že konania o štúdiu a realizácii tohto projektu už prebiehajú a postupujú veľmi rýchlo a že k vynaloženiu s tým súvisiacich nákladov už došlo, sú skutočnosťami, ktoré samy osebe nepreukazujú existenciu naliehavosti odôvodňujúcej nariadenie odkladu výkonu sporného rozhodnutia.
- 60 V prvom rade, ako to správne zdôrazňuje Komisia, možnosť namietat' proti týmto vnútroštátnym aktom predstavuje vhodnejší a primeranejší spôsob ochrany záujmov žalobcov. V dôsledku toho možno dospieť k názoru, že táto skutočnosť zbavuje toto konanie akejkoľvek naliehavosti (pozri v tomto zmysle uznesenie Região autónoma dos Açores/Rada, už citované, bod 162 a tam citovanú judikatúru, a uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 25. júna 2002, B/Komisia, T-34/02 R, Zb. s. II-2803, bod 93).

- 61 V druhom rade je potrebné konštatovať, že sporné rozhodnutie umožňuje Komisii prerušiť predmetné financovanie v prípade, ak by projekt nerešpektoval ochranu životného prostredia (príloha I sporného rozhodnutia, bod 12). V takejto situácii, keď má Komisia možnosť, respektíve povinnosť zistiť, či v rámci realizácie projektu nedochádza k poškodzovaniu životného prostredia a takúto skutočnosť prípadne sankcionovať prerušením financovania (príloha III sporného rozhodnutia, bod 4), je potrebné dospieť k záveru, že naliehavosť vo vzťahu k ochrane záujmov životného prostredia neexistuje (pozri v tomto zmysle uznesenie Região autõnoma dos Açores/Rada, už citované, body 183 a 184 a tam citovanú judikatúru).
- 62 Nakoniec a v zostávajúcej časti je potrebné pochybovať o nevyhnutnosti odkladu výkonu sporného rozhodnutia, keďže žalobcovia konkrétne nepreukázali vzhľadom na skutočnosť, že grécke orgány už vybrali areál Skalistiri na účely vytvorenia novej skládky a že prijali všetky rozhodnutia umožňujúce začatie realizácie projektu, ako to napokon uznávajú aj žalobcovia, že odklad výkonu tohto rozhodnutia, ktoré je rozhodnutím o spolufinancovaní, by nevyhnutne viedol k zmene súčasnej situácie a zabránil spôsobeniu údajnej ujmy (pozri v tomto zmysle uznesenie European Dynamics/Komisia, už citované, body 66, 69 a 70).
- 63 Za týchto okolností je potrebné dospieť k záveru, že skutočnosti uvedené v spise po právnej stránke dostatočne neumožňujú preukázať, že by žalobcovia v prípade, že nedôjde k nariadeniu navrhovaných predbežných opatrení, utrpeli vážnu a nenapraviteľnú ujmu.
- 64 Z toho vyplýva, že žalobcom sa nepodarilo preukázať, že podmienka týkajúca sa naliehavosti je splnená. V dôsledku toho je potrebné návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné vyjadriť sa k jeho prípustnosti alebo skúmať, či došlo k splneniu ostatných podmienok nevyhnutných pre nariadenie predbežných opatrení.

Z týchto dôvodov

PRESEDA SÚDU PRVÉHO STUPŇA

nariadil:

- 1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta**
- 2. O trovách konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.**

V Luxemburgu 23. mája 2005

Tajomník

H. Jung

Predseda

B. Vesterdorf